

BASF Aktiengesellschaft Ludwigshafenin 1.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-101/05)

(2005/C 115/51)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

BASF Aktiengesellschaft Ludwigshafen, Ludwigshafen (Saksa), on nostanut 1.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat solicitor N. Levy ja solicitor J. Temple Lang sekä asianajaja C. Feddersen.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa BASFille päätöksessä määrätyn sakon tai alentaa merkittävästi sen määrää
- velvoittaa komission korvaamaan BASFille aiheutuneet tähän asiaan liittyvät oikeudenkäyntikulut ja muut kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa sakon, joka sille määrättiin EY 81 artiklan ja ETA 53 artiklan soveltamisesta (asia COMP/E-2/37.533 — koliinikloridi) 9 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä komission päätöksellä, jossa todettiin, että kantaja oli ollut osallisena sopimuksien ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen muodostamassa kokonaisuudessa, jossa oli kyse hintojen vahvistamisesta, markkinoiden jakamisesta ja kilpailijoille vastaisten yhdenmukaistettujen toimenpiteiden toteuttamisesta koliinikloridialalla ETA:ssa.

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että sen puolustautumisoi-keuksia loukattiin sikäli kuin väitetiedoksiannossa ei mainittu yksiselitteisesti niitä seikkoja, jotka liittyvät lopullisella päätöksellä kantajalle määrätyn sakon laskemiseen. Kantaja toteaa, että sille ei selitetty väitetiedoksiannossa yksityiskohtaisesti etenkin sakon korottamista 100 %:lla ehkäisevän vaikutuksen vuoksi.

Kantaja väittää lisäksi, että sakon korottaminen ehkäisevän vaikutuksen ja koon vuoksi ei ole sallittua asetuksen 17/62, ⁽¹⁾ nytemmin asetuksen 1/2003, ⁽²⁾ tai sakotusohjeiden ⁽³⁾ perusteella, eikä myöskään tarpeellista. Kantajan mukaan yrityksen kokonaiskoko voidaan käyttää ainoastaan mittaamaan rikkomuksen vaikutusta markkinoihin, eikä sakon korottamisen perusteena. Kantaja väittää myös, että sakon korottamista ehkäisevän vaikutuksen vuoksi olisi käytettävä — toisin kuin kantajan tapauksessa — maltillisesti ja silloin, kun siihen on selvästi syytä.

Kantaja väittää lisäksi, että sille määrätyn sakon korottaminen 50 %:lla kilpailusääntöjen rikkomisen uusimisen vuoksi sellaisen rikkomusten perusteella, jotka tapahtuivat lähestulkoon 40 ja 20 vuotta sitten, on ristiriidassa oikeusvarmuuden periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen kanssa. Kantaja toteaa myös, että sakon korottaminen kilpailusääntöjen rikkomisen uusimisen vuoksi on laskettu virheellisesti, koska kyseistä 50 %:a ei laskettu lähtökohtaisesta määrästä, vaan lähtökohtaisesta määrästä, jota oli jo korotettu koon ja ehkäisevän vaikutuksen vuoksi.

Kantaja väittää, että sillä oli oikeus sille määrättyjen sakkojen merkittävämpään alentamiseen yhteistyötiedonannon ⁽⁴⁾ D kohdan nojalla. Kantaja toteaa ensinnäkin, että koska sillä oli oikeus alentamiseen sen vuoksi, että se ei kiistänyt esitettyjen seikkojen olemassaoloa, kysymys on ainoastaan siitä, arvioiko komissio kantajan yhteistyön yhteistyötiedonannon näkökulmasta muilta osin asianmukaisesti. Kantajan mukaan komissio arvioi kantajan yhteistyön väärin ja vaillinaisesti, koska se hukkasi osan asiakirja-aineistosta. Kantajan mukaan päätöksessä kuvaillaan virheellisesti tiettyjä sen esittämiä seikkoja, siinä jätetään mainitsematta kantajan tutkimukseen liittyvän yhteistyön muita piirteitä, ja se sisältää epä johdonmukaisia kuvauksia kyseisestä yhteistyöstä. Kantaja väittää myös, että sillä oli joka tapauksessa oikeus sakkojen huomattavampaan alentamiseen.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio teki virheen, kun se totesi, että kyse oli yhdestä jatkuvasta kilpailusääntöjen rikkomisesta ja että sakkojen määrän ilmoittaminen tiedotusvälineille ennen päätöksen tekemistä on ristiriidassa komissiolla olevan liikeseäläisyyden säilyttämisvelvollisuuden ja sille kuuluvan hyvää hallintoa koskevan velvollisuuden kanssa, ja tällä estettiin komission jäsenten kollegiota arvioimasta asiaa asianmukaisesti ja riippumattomasti.

⁽¹⁾ 6 päivänä helmikuuta 1962 annettu neuvoston asetus N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) (EYVL 1962, 13, s. 204).

⁽²⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

⁽³⁾ Asetuksen N:o 17 15 artiklan 2 kohdan ja EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennassa annetut suuntaviivat (EYVL 1998, C 9, s. 3).

⁽⁴⁾ Sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annettu komission tiedonanto (EYVL 1996, C 207, s. 4).